

Алепо – примирје које нико не жели

Пише: Ђанандреа Гајани
четвртак, 06 октобар 2016 20:15

Сиријски конфликт изгледа да се креће према војном решењу, након неуспелих покушаја, не увек уверљивих или несебичних, да се успостави дуготрајан прекид ватре. Примирје које су са муком утаначиле Русија и Сједињене Државе је пропало после једва недељу дана због барем три врло очигледна разлога.

Захтев да се на бојном пољу раздвоје „умерени“ опозиционари према сиријском режиму, са којима се преговара, од џихадиста, против којих се настављају борбене операције, технички је неизводив. Посебно у граду какав је Алепо, где побуњеничке милиције различитих фракција ратују раме уз раме, раздвојене понекад само једном улицом, али под заједничком командом.

На политичко-стратегијском плану, брзо је постало јасно Саудијској Арабији и Катару – главним спонзорима џихадистичких милиција Војске освајања (која уједињује бивше чланове Ал-Каиде, салафисте и припаднике Муслиманске браће) – да би раздвајање „умерених“ побуњеника, са којима се започињу преговори, од „терориста“ који треба да буду војно уништени, у сваком случају ишло у прилог Башару Асаду.

Алепо – примирје које нико не жели

Пише: Ђанандреа Гајани
четвртак, 06 октобар 2016 20:15

Главнину побуњеничке војне моћи чине, у ствари, исламистичке милиције, чији би пораз још више ослабио „умерењаке“ који би, лишени одвраћајуће војне силе, могли да преговарају са Асадом, са еуфемистички речено „подређене“ позиције.

Трећи, али не мање важан фактор пропасти било какве претпоставке примирја јесте сада већ укорено неповерење између Русије и САД, укључених у једно глобално надметање које подсећа на еру Хладног рата, али које у односу на ту епоху изгледа данас импровизованије и хировитије.

Код Москве и Дамаска, неповерење је изазвано невероватним америчким ваздушним нападом, који је 16. септембра у Дајр ез Зауру, изазвао смрт или рањавање више од две стотине сиријских војника. Напад који је Вашингтон дефинисао као „грешку“.

Изговор које није могао да се одржи јер су ваздушни налети трајали четрдесет минута – време за које су сви авиони и дронови могли да примете да нападају положаје сиријске војске коју у тој зони држи у опсади Исламска држава. Уз то, има више од две године да

Алепо – примирје које нико не жели

Пише: Ђанандреа Гајани
четвртак, 06 октобар 2016 20:15

коалиција коју предводе Сједињене Државе није изводила ваздушне нападе у том сектору.

На америчкој страни, неповерење према Москви је изазвано обновом масивних ваздушних напада и артиљеријских гађања по Алепу (према неким изворима које је Москва демонтовала, такође и по хуманитарном конвоју) у оквиру једне битке која одлучује судбину рата.

Око Алепа владине снаге су концентрисале главнину својих снага, обустављајући офанзиве на свим другим секторима. У августу су цихадистички побуњеници отворили један пролаз у опсади источних квартова града који су под њиховом контролом, сазивајући све расположиве снаге да се слију међусобно у граду.

Алепо – примирје које нико не жели

Пише: Ђанандреа Гајани
четвртак, 06 октобар 2016 20:15

Сада је опсада поново успостављена, а топови и ловци-бомбардери обасипају ватром појединачно сваки део града који је у рукама побуњеника, са циљем да им униште снаге. Артиљерија цихадиста је у великој мери уништена, и Асадови војници су освојили пар квартава у историјском језгру и на периферији.

Техника „парног ваљка“ уништава својим жестокиим волуменом ватре борбене капацитете непријатеља, да би потом трупе и тенкови напредовали на терену без путева за бекство противника.

Москва је спремна за прекид ватре, али не више од 48 сати, како се побуњеницима не би дозволило да се реорганизују; Вашингтон, напротив, желео би прекид ватре од барем недељу дана, управо да се направи један предах за побуњенике.

Најреалистичнији приступ сиријском конфликту демонстрирао је лидер либанског Хезболаха Хасан Насрала, по којем у Сирији „не постоје могућности за политичко решење“, и да ће „задња реч бити изречена на бојном пољу“.

Уосталом, само ће крај конфликта одредити ко су победници и поражени, омогућавајући реконструкцију земље и повратак расељених и избеглих.

Непрекидно замрзавање рата, изазива напротив, ширење непријатељстава, без правих победника и поражених, што касније узрокује дифузну и бескрајну конфликтност.

Алепо – примирје које нико не жели

Пише: Ђанандреа Гајани

четвртак, 06 октобар 2016 20:15

www.italynews.com